

TUR- CYKLIS- TEN

3
2006
SEPTEMBER

Afgang fra Penzion a Krumfova
til næste destination

TURCYKLISTEN er medlemsblad for foreningen **TURCYKLISTERNE**, der har til formål at udbrede og formidle viden om og glæde ved turcykling på ethvert plan. Udkommer **4** gange årligt.

Redaktør

John Mathiesen

Geelskovparken 52, 2. mf.

2830 Virum

tlf. 45 85 02 41

E-mail: b1johnm@privat.dk

Koordinator

Finn A. Kristensen

Saddelmagerporten 4-539

2650 Hvidovre

tlf. 22 16 27 30

BESTYRELSE

Formand

Bert Due Jensen

Markskellet 8, 3. th.

2720 Vanløse

tlf. 38 74 68 41

Kasserer

Jens Spelmann

Vingekrogen 12

2730 Herlev

tlf. 44 84 22 19

Giro: 5 71 38 46

Gertie Elleby

Skyttegårdsvej 49, st. th.

2500 Valby

tlf. 36 17 49 40

Aksel Koplev

Brandsbyvej 15

2740 Skovlunde

tlf. 44 92 22 90

Knud Hofgart

Nørregårdsvej 23

2610 Rødovre

tlf. 36 41 02 12

KLUBLOKALE

Valby Ny Skole

Ved Ovnhallen 6 T

Valby

(se klubmøde datoer på bagsiden)

Meddelelse til medlemmerne

Turcyklisterne har fået tildelt lokalerne på Valby Skole for næste sæson, således at vores klubmøder afholdes planmæssigt kl. 19:00 til 22:00 den anden torsdag i hver måned fra og med september, dog med undtagelse af maj måned 2007 hvor der bliver to klubmøder.

Bemærk at **Turcyklisternes generalforsamling** afholdes torsdag 12. oktober 2006 kl. 19:00 i lokalerne på Valby Skole. Dagsorden i henhold til vedtægterne.

I den anledning skal jeg udbede mig en kortfattet beskrivelse af årets ture fra alle turlederne - deltager antal og hvordan turen gik - til brug for en beretning på generalforsamlingen. Disse beskrivelser skal være mig i hænde senest 1. oktober.

Venlig hilsen
Bert Due Jensen
Formand

BANANI SPORT

Cyklen – der er kælet for

Vigerslevvej 35 Telefon 36 30 04 20

Turplanlægningsmøde

Lørdag 4. november

Mødested: Rødkælkevej 168
Mødetid: kl. 12:00
Tilmelding: Inden 2. november på 43456608

Mødebetingelse er mindst et turarrangement. Om det er endags cykelture, weekend ture, ferieture eller kulturelle arrangementer med eller uden cykel, er helt op til arrangørens lyst og fantasi. Nyskabelser modtages med kyshånd så bare kridt skoene. Et idé oplæg og en dato er tilstrækkeligt, detaljerne skal blot være klar til det nærmest udkommende blad.

Mødet starter med det samme så vær præcis. Der serveres kaffe med kage under mødet og som kvittering for de begavede oplæg vil der være lidt til at stille sulten og tørsten med.

Lene og Jan

Klubtøj - Trikoter / bukser

Nu har du chancen for at blive lige så pæn som os andre - altså hvad angår klubtøjet! Mød frem på klubaftenen 14. september og prøv hvilken størrelse der passer dig.

Finn A. Kristensen

KOMMENDE TURE

Vintertræningen 2006 – 2007

Starter søndag 5. november og slutter søndag 18. marts 2007. Der køres alle dage hvor der ikke er annonceret andre ture - også 24. dec. og 31. dec.

Mødetid: kl. 10:00
Mødested: Herlev Posthus
Distance: 1½ - 2 timer, alt efter vejret
Turledere: Lene og Jan, der dog ikke lover at møde op hver gang
Tempo: Så de fleste kan være med hvis de møder op fra første dag og ellers holder ved hen over vinteren

Vi kører udelukkende på skovveje og gode stier, men med sidste vinters is og snedække i mente er vi dog langt fra sikre på dette. I så tilfælde finder vi nogle farbare stier og småveje at slå vores folder på, men vi har da lov til at håbe på at vejrguderne serverer en lun vinter.

Vi kan kun opfordre så mange som muligt til at møde frem og nyde det sociale samvær og den afvekslende natur, det er slet ikke så slemt som det umiddelbart ser ud til når man kigger ud af vinduet søndag morgen. Ja det er ligefrem behageligt - i hvert tilfælde efter at man er kommet hjem, og så gør det vel heller ikke noget at formen bliver forbedret så man med sindsro kan cykle den nye sæson i møde. Vi regner også med at der bliver råd til et par indslag med kaffe / kage eller lignende hen over vinteren.

Roskilde Fjord

Søndag 17. september

Mødetid: kl. 10:00
Mødested: Krydset Tårnvej/Jyllingevej
Turlængde: 60-70 km
Turleder: Susanne Sindberg
Tlf.: 36 70 02 54
Mobil: 40 91 77 01

Vi cykler gennem Vestskoven til Risby, Sengeløse, Hvedstrup, og Gundsømagle hvor vi holder frokost ved fjorden ved Jyllinge - så cykler vi videre mod Roskilde langs fjorden; måske ad fjordstien. Vi holder hos 'Drive in bageren' i Roskilde hvor eftermiddagskaffen indtages. Hjemturen går over Hedehusene og Tåstrup i hæsblæsende tempo i medvind!

Rååns dalgang/vandretur

Søndag 24. september

Mødetid: kl. 09:10
Mødested: Kbh. Hovedbane, kystbanesporret.
Længde: Tæt på 10 km vandring
Turleder: Johan Knudsen
Telefon: 43644903 til Flemming Nielsen eller Johan pr. mail

Mail: skoleknudsen@mail.dk
 Tilmelding: Senest fredag 22. sept. kl. 22.00
 tlf. el. mail.
 Bemærk: Johan bortrejst 9/9 – 22/9 inkl.

Brug egen rejsehjemmel til/fra Helsingør med Kystbanen. Egen bil til Helsingør på sammenskudsbasis også muligt. Jeg køber fælles fægebillet og fælles busbillet i Sverige. Vi kører i bus de få km mellem Helsingborg og Råå. Så går vi mod øst og retur langs åen mellem Råå og Grantofta. Ved rigtigt dårligt vejr kan vi tage bus tilbage fra Grantofta. Medbring frokost og væske (væskens art og type er op til den enkelte). Frokost i det fri og kaffe/kage i Råå havn.

Regnemark og Mosehuset Søndag 1. oktober

Mødetid: kl. 10:00
 Mødested: Ringvejskrydset Glostrup
 Længde: ca. 90 km
 Turleder: Aksel Koplev
 Tlf.: 44 92 22 90 / 21 67 39 49

For år tilbage var det en tradition at køre til Malerklemmen tidligt forår og sent efterår, nu kører vi en variant, hvor der køres ned mod Regnemark uden dog at komme til Malerklemmen; i stedet besøges Mosehusets Købmandshandel. Vejret kan i efteråret være meget vekslende, så måske kan turen køres på racercyklar; men ellers er det nok cyklen med skærme, der skal frem. Tempoet afpasses efter deltagerne.

Ruten går over Torslunde, Reerslev, Snoldelev, Valore og Kløvested til Kimmerslev, hvor vi spiser frokost ved søbredden nede ved kirken. Efter frokost kører vi ned til Dyndet, hvor der i Mosehusets Købmandshandel, vil kunne købes te, krydderier, og andre sjove sager. Kaffen drikkes også her. Efter kaffe køres over Ølsemagle hjem ad Køgevejen. Der er bekvem mulighed for at korte turen af til ca. 50 km ved at tage toget hjem fra Borup.

Vinsmagningstur Lørdag 7. oktober

Mødetid: kl. 14:00
 Mødested: Tinderhøj Skole, Fortvej 71
 Længde: 36 km
 Turledere: Hans Erik Rasmussen og
 Flemming Nielsen
 Tlf.: (HER) 38 60 11 72/21 20 88 31
 (FN) 43 64 49 03
 Hastighed: 15 - 20 km/t
 Medbring: **kr. 175 til vin og mad**, samt eventuelt lidt at spise og drikke på cykelturen
 Bemærk: **Tilmelding senest fredag den 29. september** til en af turlederne
 (max. 30 deltagere)

Tur gennem Vestskoven og op på Herstedhøje. Vi fortsætter ud til Risby og Ledøje og tilbage gennem Harrestrup. Efter turen er der vinsmagning på Tinderhøj Skole ved Mette Risager. Der vil blive serveret mad og forskellige vine med efterfølgende kaffe og kage.

Cykelorienteringsløb i Vestskoven Søndag 12. november

Mødetid: kl. 10:00
 Mødested: For foden af Oxbjerget i
 Hvissinge (Glostrup)
 Pris: ca. kr. 30
 Turledere: Lene, Jan og Finn K.
 Tilmelding: Senest 10. november
 Tlf.: 43 45 66 08

Der køres i hold på 3-4 pers. Og efter en kort briefing og uddeling af materiale sendes de ud på en 20 - 25 km strækning ad cykel og skovstier. Undervejs skal der svares på mere eller mindre begavede spørgsmål og vi vælger nok at gøre det lidt sværere at finde posterne i år. Det vil sige at der nok skal kigges lidt mere på kortet end de forgangne arrangementer. Ellers gælder det mest om at nyde selskabet og naturen og slet ikke om at komme først. Der vil være udlagt et depot med en forfriskning undervejs, og når ruten er

gennemført vil præmien være den samme til alle hold, nemlig grillstegte pølser med det hele samt lidt til at tage den værste tørst med. Der er naturligvis også kaffe og en eller anden form for kage til at runde af med. Underholdningen vil bestå af opremsningen af de korrekte svar samt holdenes udgaver af disse.

Vandretur Risby **Søndag 19. november**

Mødetid: kl. 10.00
Mødested: Ringvejskrydset
Roskildevvej/Ring III

Turleder: Linda 36754731 / 28925890 / linda.noruphansen@brondbyparken.dk
Tilmelding: Senest 14/11 på én af ovenstående

Bemærk: Turen gennemføres kun i rimeligt vejr. Grusveje kan / vil forekomme

Vandretur omkring Risby, som vi almindeligvis spurter igennem på vej hist og pist. Vi cykler til Risby, hvor du eventuelt kan slutte dig til på parkeringspladsen. Vi vandrer 8 - 10 km i blandet terræn med frokostpause et sted ved porsemosen. På vej fra Risby frekventerer vi et kaffe- / kagested. Vel mødt.

Bøhmenturen 2006

Efterskrift

Det voldte problemer med at få samlet folk nok til, at prisen kunne bringes ned i et fornuftigt leje, så vi måtte have hjælp fra ikke-medlemmer. Efter 2005 var uden klubrejse skulle det være gået lettere fordi området for 2006 var nyt og billigt, men nogle mente, perioden lå for tidligt. Til gengæld skulle risikoen for hedebløge være mindre. Vi blev dog 29, hvoraf én i sidste øjeblik måtte melde fra.

Konceptet med bustransport af både os og cykler til 1. base, selvtransport til 2. base og afhentning og hjemkørsel i bus fra 2. base var bekvemt, men sætter en max. afstand fra Danmark, når der ikke overnattes i bussen undervejs. Vi mødte megen gæstfrihed, hvor vi boede. Det første sted var landligt, det andet midt i en mellemstor by. Stederne var udvalgt i samarbejde med Rubys lokale repræsentant efter megen korrespondance.

I første uge var bl.a. indlagt en kanodag og i anden uge bl.a. en vandredag. Desuden var der 4 fra Danmark programsatte og et på stedet arrangeret fælles aftensmåltid, hvoraf et af dem var med dans til lokale musikere, hvor rigtig mange Turcyklister deltog. Flere dage havde planlagte cykelruter af forskellig længde. Efter den første uge havde alle fundet

ud af, hvilken type rute og medkørere, der passede netop til ham/hende. Terrænet har nok overrasket nogle få deltagere med en del stigninger af en vis størrelse. Områdets mange skilte cykelruter, mest på smalle biveje, er godt markeret og ofte af god kvalitet, og de kan for det meste let bekøres på racercykler.

Prisniveauet på 1/3 til 1/4 af det danske (på nær i Prag) gør, at Tjekkiet stadig er tiltrækkende. Maden er dog lidt ensformig, men absolut nærende og isdesserterne i top. Vandet kunne drikkes direkte fra hotellernes/pensionernes haner. Til trods for lidt medbragte skavanker og nogle mindre fald og lign. samt vandgang for 3 kanoers deltagere og kanonstyreregn en eftermiddag synes alle at have overlevet ferien uden mén og fået mange spændende minder og erfaringer.

Jeg vil gerne takke dem, der har givet en stor eller mindre hånd med i planlægning og udførelse, det være sig alt fra turmedhjælp til fotokopiering og lign. Det spændende er: kommer der en tur i 2007, og hvortil vil den så gå? Fly til persontransport kombineret med biltransport af cykler er et uprøvet alternativ i Turcyklistregi.

Johan Knudsen

Åbningstur Søndag 18. juni

Det var et utroligt, vidunderligt sted, vi var kommet til. Morgenen begyndte med køer, der brølede og en hane, der galede. (Vi overvejede på et tidspunkt – coq au vin – til afveksling for panerede svinekoteletter og utidig vækning!! – men det er en anden historie!) Morgenmaden var tænkt som brunch, men nogen ville tidligere op, så det blev langstrakt morgenmad i etaper, og kl. 10.00 var der gullaschsuppe. Ind i mellem kunne man gå omkring og kikke på bedriften. Vi var da virkelig kommet på landet. Køerne gik i baghaven. Møddingen var lige uden for vinduerne, og den var fyldt med de dejligste, dunede ællinger. (Ja, det var helt Morten Korchsk) Vi havde hele stedet for os selv. Vores cykler stod låst inde i en kølig hvidkalket ladebygning, og vi kunne hente dem frem i haven og pusle rundt med værktøj og klude og gøre klar til feriens første etape.

Først skulle der stilles op til Gormsens foto, og så var Leila punkteret. Men så kom vi også af sted. Strålende sol og varmt var det. Vejen gik meget op og lidt ned engang i mellem. Vi kørte fra Srnin over togstationen ved Zlata Koruna og krydsede Moldau (eller Vltava som tjekkerne kalder deres største flod). Så gik det videre gennem adskillige landsbyer, men så gik det galt et eller andet sted. (Det måtte jo ske med de navne: Cernice, Moyne, Velesin, Svaty Jan, Lovenice og endelig Besednice).

Men inden vi kom så langt, fedtede vi rundt hist og her – især hist! (for mange kokke). Ned ad en grusvej med store sten og huller. Den endte 'in the middle of no where', og dér hvor de lokale badede i Moldau. Så tilbage igen – spejdere blev sendt ud hid og did, og endelig lykkedes det os at komme til Besednice. Stridsøksen og diskussionerne blev begravet på en stor café, hvor øl, is og vand blev indtaget i skyggen og i fred og ro, nøje overvåget af lokalbefolkningen, der gjorde store øjne, da Verner trængte til at udtrykke sin store tilfredshed med øllet i en rungende skålvise. Således forfrisket kørte vi hjem og badede, inden der blev budt på

barbecue i haven med fadøl ad libitum og en lille en til kaffen bagefter. Lenkas gård og Lenka er et ufatteligt, vidunderligt bekendtskab.

Birthe

Mandag 19. juni

Turens mål var Ceské Budejovice og egnen Nord for vort domicil. Turdeltagerne var alle undtagen Jesper Wang og Finn Gormsen.

Vi startede i samlet flok ca. kl. 09.40 fra vores pensionat U Krumlova i Srnin, en lille stationsby ca. 5 km nord for Ceské Krumlov. Ruten gik mod nord - ned ad bakke - til Zlata Koruna en flække ved Vltava-floden. Her var liv med badning og kanoer samt gummiflåder. Et meget smukt sted som vi senere fik at se i forbindelse med starten på den arrangerede kanotur. Videre mod nord ad afmærket cykelrute til hovedvej. Kl. 10 holdt vi pause ved afkørsel fra hovedvejen til ny cykelrute (mærket 1197) mod Stekre. Det staves sikkert med flere apostroffer, at prøve udtale af mange tjekkiske bynavne er faktisk sværere end at køre på tjekkiske cykelruter.

Vi havde en bakkepause ved en lille by Rancice, hvor forfatteren benyttede lejligheden til at tage billeder. Kl. 11 nåede vi Ceské Budejovice, en stor by i Böhmen berømt for sin øl – navnet er Budvar, bedre kendt som Budweiser – sidstnævnte siges at være en dårlig amerikansk kopi. Vi gjorde holdt ved en cykelhandler, hvor forskellige indkøb reddede ugelønnen for indehaveren. Han så meget begejstret ud da vi vinkede farvel.

Johan var master – vi havde fulgt cykelrute 12, som var rimeligt afmærket. Pludselig skulle vi vende om for Johan havde spottet en sidevej, som vitterlig viste sig at bringe os tilbage på rute 12. Denne rute gik langs floden Vltava – også kaldet Moldau. Det var en meget smuk strækning langs floden og vi kørte i flot solskin.

Lidt over tolv nåede vi byen Hluboka nad Vltavou. Forinden havde vi haft fotostop for at kunne fotografere slottet af samme navn.

Det var planlagt at hele holdet skulle køre videre til næste by for at proviantere i et supermarked. Der var flere turcyklister – bl.a. Lissy – som overbeviste Johan om at det var bedre at besøge en restaurant 250 meter fra vores midlertidige opsamlingsstop ved et vejkryds.

Først kunne vi kun være 15 turcyklister under parasollerne på terrassen. Lidt senere kom resten – samlet op af Flemming – og så var alle cyklister bænket ved 5 borde. Det blev en længere middagspause. Lis og jeg fik grillt ørred med tilbehør inkl. drikkevarer. Prisen for to personer var 400 CZK svarende til 110 danske kroner. Måltidet var rigeligt pengene værd, ikke mindst fordi den unge servitrice var yndig! Fra restauranten var der udsigt til en storkerede 300 meter væk med 3 storkeunger.

Lidt over kl. 15.00 blev der ”fløjtet” afgang. Det var varmt – op mod 35 grader. Ruten gik videre til Zliv ad en ny afmærket cykelvej, drejede til venstre over en bro mellem to søer og fulgte cykelrute 1085 til Pistin, Brehov og Dehtare. Lidt efter kørte vi langs søen Dehtar, som var anvendelig til badning. Vi stoppede dog kun for at samle op og nogle inkl. mig selv fik mulighed for at afkøle tærne. Der blev formeret to hold, så racerrøvene kunne strække ud og lave nogle bakkeøvelser på vejen tilbage til pensionatet. Vi andre fulgte den afmærkede cykelrute til byen Holasovice, hvor vi gjorde holdt for øl, cola, kaffe og/eller is. Byen er kendt for sine barokbygninger og er under restaurering på foranledning af Unesco. Bygningerne ligger ud mod en grønning i næsten hele byens længde.

Herfra gik turen gennem andre byer med mærkelige navne (Chmelna, Chlumecek, Kremze) til pensionatet i Srnin. Undervejs en lang stigning, hvor jeg – og andre – måtte stå af cyklen for at minimere syren i benene. Min computer målte turen til 75 km. Alt i alt en flot tur hvor de afmærkede cykelruter ikke ledte os på vildspor eller ad veje forbeholdt mountain bikes.

Carsten Pihl

Tirsdag 20. juni

Det er tirsdag morgen i stalden på Pension u Krumlova. Jernhestene Pinarello Pink og SIRRUS Silver venter sammen med de andre jernheste på at få asfalt under hovene og vind i manken på denne smukke og varme solskinsdag. Der er heldigvis håb forude, for rytterne sidder allerede bænket i Lenkas hyggelige morgenmadsrestaurant, hvor eneste kritik er den smagsløse kaffe fyldt med grums. Ved nitiden bliver de først heste sadlet, og starter deres vilde galop sydpå over grænsen til Østrig. En halv time senere bliver Pinarello Pink og SIRRUS Silver trukket ud af stalden, og starter deres tur i rask trav sammen med otte andre jernheste. Nogle heste fik lov at hvile i den dejlige kølige stald hele dagen.

Turen går sydpå langs floden Vlatava. En smuk tur ad gode veje, dog noget trafikeret til at starte med. Efter 15 km vrinsker Pinarello Pink: ”stop, stop, stooopp! Jeg er punkteret”. Der kommer hurtigt forstærkning fra nogle af de andre ryttere, og efter en lap og noget luft er hesten igen klar. I ventetiden tager SIRRUS Silver og de andre heste et hvil i skovkanten med duften af nyfældet træ i næseborene.

I nærheden af Ruzmberk slår hestene bremsen i, for nu vil de have et hvil! (eller er det rytterne der er øltrængende?). Mens hestene hviler i træernes skygge med udsigt over floden, er rytterne gået ind for at læske ganen. Restauranten er udsmykket af en ægte lystfisker med fiskestænger i loftet, net som gardiner, og på væggen billeder af store fisk og stolte mænd. Hvorvidt rytterne fortæller lystfiskerhistorier skal være usagt, men Birthe erklærer højt og tydeligt at hun mangler en at parre sig med!!! – det er nu ikke familieforøgelse søger, men en makker til morgendagens kanotur.

Længere fremme på turen står en stor, larmende maskinen og spærrer hele vejen, mens den puster et eller andet ud. Da det er lykkedes at passere, står det hurtigt klart hvad dette store uhyre har lavet: Fyldt vejens huller ud med flydende asfalt, og pustet et godt lag løse småsten ovenpå! Lige der hvor vi

efterfølgende passerer. Der går ikke mange meter før SIRRUS Silver protesterer: "Jeg nægter at køre videre før mine dæk er blevet renset". Forståeligt nok, for gæt selv hvordan kombinationen af flydende asfalt og løse småsten føles i dækkene.

Midt i dækrensningen lyder der en lille fjern melodi fra SIRRUS Silvers taske. Rytteren leder desperat efter den ringende telefon, men tålmodigheden i den anden ende er ikke stor. Efter opringning til det missede kald, viser det sig, at Knud som sidder og nyder sin frokost i Østrig, er galoperet væk fra sin taske i Ruzmberk. Desværre har trave holdet passeret byen og kan ikke tage den med. Det skulle senere vise sig, ikke at være sidste gang, selv samme taske blev glemt og senere genfundet. Cykelruten mellem Horni Dvoriste og Studanky giver jernhestene lov til at arbejde for føden. Først en nedkørsel, hvor vejen set sådan lidt fra oven, mest af alt ligner oldemors gamle kludetæppe af lap på lap på lap samt et par ulappede huller. Bagefter går det op og op og op ad en 15% stigning. Pinarello Pink og et par øvrige heste har lidt problemer, og må få et skub af deres rytter det sidste stykke.

I Vyssi Brod er det ved at blive frokosttid, og alle rytterne tanker deres rugbrødsmotor op med – nå ja, ikke rugbrød, men pasta fra en af byens restauranter. Dejlig velsmagende. Efter endnu et par bakker kommer der 8 km flad landevej – i øvrigt et fænomen der skulle vise sig at være ret sjældent på disse kanter – og det får førerhesten til at sætte turbo på. SIRRUS Silver kan ikke følge tempoet, og sækker længere og længere bagud. En rigtig dårlig ligeud kører. Meenn, som altid venter flokken ved afkørsler. Efter endnu en dejlig dag på 94 km tjekkiske landevej, står hestene i den svale stald og puster ud. De er alle blevet lovet en hviledag i morgen, da rytterne har tænkt sig at skifte jernhesten ud med kano og pagaj.

Lene Clemmensen

Onsdag 21. juni

Det skulle blive en uforglemmelig dag. Ikke fordi det som sædvanlig var 33 grader C, skoven var grøn og humøret generelt i top.

Heller ikke fordi morgenmaden var forudsigelig ned til mindste detalje. Men fordi der denne dag fødtes en ny mafioso og det blev til den uventede store badedag for flere af de glimragende cyklister der denne dag var trukket i redningsvest med pagaj. Om det var fordi fredag var blevet til onsdag. Eller det måske var fordi det denne dag var overskyet fra morgenstunden og pensionsmutter havde stillet regn i udsigt og stik imod denne forudsigelse blev sol igen og hedeslaget lurede: ja, det står endnu hen i det uvisse.

Hvorom alting er: Turen gik til floden Vltava i landsbyen Zlata Koruna, hvor vi blev instrueret i hvordan en kano styres sikkert fra start til slut. Det er ganske enkelt: Kaptajnen/styrmanden som sidder bagerst i båden er enerådende og bestemmer alt, rorsmanden/kvinden forrest arbejder som en hest, manden/kvinden i midten holder kæft og nyder processen. Muligvis gik noget af dette galt mod slutningen af turen, for ikke alle kom tørre frem og det skyldtes ikke udelukkende sved. Det kan heller ikke have skyldes manglende instruktion. For en meget goodlooking, selvglad instruktør sørgede for en grundig og humoristisk instruktion, som alle forstod. Turen ned ad floden var på ca. 20 km med strømmen. Ind imellem var der mindre fald som de fleste både klarede uproblematisk. En pause blev holdt ved et hyggeligt øl- og pandekagested og erfaringer blev udvekslet. 1 båd (Bertel og Jytte) var forsvundet og det blev væddet om de var kærtret og havde mistet retningen eller de i al upåagtethed havde passeret. Det sidste var tilfældet, men senere tog de dog revanche og lagde båden med bunden opad midt i floden. Upraktisk forlød det, hvorfor de vendte den igen.

Det samme var tilfældet for 3 andre både. Åbenbart ukoncentreret efter en god frokost i middagsheden, gik de sidelæns durk gennem et større vandfald. Det gøres ikke ustraffet og 9 mænd og kvinder fik lagt tøjet i blød, en enkelt også sit kamera. Nogle vidste for en stund ikke om de var på vej til havmandens rige og en enkelt kunne ikke finde vej op, han mistede sine briller. Det er her om historien om turens mafioso opstår. Flemming – for ham var det – der på ulykkelig vis mistede

sine briller – måtte ud på lånemarkedet og fik i første omgang hjælp af en venlig turcyklist med et par solbriller med styrke og ved aftengrillen havde det grangivelig svær lighed med en siciliansk fætter.

Når enden er god er alting godt og ved slutdestinationen var der gudskelov et værtshus til de særlig øl tørstige – herunder forfatteren – mens første hold blev transporteret til vor pension. Om aftenen holdt naboen grillfest og vi gjorde noget lignende: kolde schnitzler, og så er der vist ingen der husker meget mere før regningen skulle betales ved afrejsen om lørdagen. Men hyggeligt var det.

Knud

Fredag 23. juni

Dagens program lød på: "Sightseeing m.v.". D.v.s. dagen var sat af til at udforske den nærmeste lidt større by Český Krumlov, som er en perle i det sydlige Tjekkiet! Floden Moldau snor sig gennem landskabet i nogle fantastiske slyngninger. (Český Krumlov betyder: "Et sted på en eng som er kroget af floden"). Byen er lille, intim og utrolig charmerende med en stemning af middelalder, som næppe findes bedre andre steder. De mange atelier'er og hyggelige små restauranter er en oplevelse og Český Krumlov er desuden berømt for sit kultur- og navnlig musikliv. På slottet findes et af verdens meget få, men bedst bevarede Barokteatre.

Ud over bygningerne viste byen sig også at have en stor samling smukke unge piger, som gavmildt fremviste nogle meget flotte kavalergange. Vi var en lille gruppe på 6, som tog toget de 2 stationer fra Srnin ind til byen. Medens vi slentrede igennem byen, mødte vi de andre turcyklister i større eller mindre grupper. Vi fandt et par hyggelige restauranter langs Moldau's bred, hvor vi først spiste frokost og et par timer senere holdt ølpause, medens vi så på de mange både på floden. Der var flere strømfald, hvor vi så en del kanoer kæntre. Det var rart at se, at der også var andre, som havde de samme problemer, som vi havde oplevet om onsdagen.

Hans og Flemming

Tranferdag Lørdag 24. juni

Kl. 04.00 begyndte morgenmalkningen, og så begyndte hanen, og så blandede adskillige bippende mobiler sig i koret. Og kl. 08.00 var der mere end almindelig aktivitet i spisesstuen. Regnskabets time var kommet! Havde vi virkelig drukket *så meget!!* Det havde vi! Lenkas bar var blevet tørlagt adskillige gange. Derefter var der heftig pakkeaktivitet alle vegne. Al bagagen skulle køres til Vimperk, og varevognen ankom ca. kl. 10.00. Så var der opstilling til fotografering, derefter afsked med Lenka. Margit havde plukket en flot markbuket. Det var lidt trist. Vi forlod en smuk landlig idyl, luksuriøs indkvartering og utrolig dejlig betjening. Nogle skulle cykle, nogle skulle med tog, og atter andre gik deres egne veje, men vi skulle alle mødes igen på Hotel Vltava i Vimperk.

Cykelholdet havde ca. 67 km foran sig. Vi cyklede sådan ca. direkte til Prachatic, som vi nåede lidt før kl. 13.00, hvor butikkerne lukkede ned for siesta. Det voldte nogle problemer i forhold til frokost, men nogen foretog en raid i supermarkedet, og så var der frokost i det grønne. Efterfulgt af en dessert fra den lokale isbar. Den unge dame er jeg nødt til at kommentere af hensyn til Søren! Sørens vurdering var helt klar økologi i modsætning til silikone! (referenten er temmelig fascineret af Sørens ekspertise på det område!!).

Nå, men så spurtede Johan i forvejen, og vi andre fortsatte i adstadigt tempo over bakkerne i eftermiddagsheden. Så pludselig en nedkørsel og så var vi i Vimperk. Lidt diskussion og kortkiggeri bragte os til hotellet samtidig med racerrøvene. Først skulle vores cykler stå i en garage ca. 10 min. gang fra hotellet. Men efter langt, diplomatisk pres fra Johan endte vi – eller altså vores cykler – i hotellets baglokaler. Der blev delt nøgler ud, og der blev båret bagage frem. Nogen skulle i bad, andre skulle have en øl, og atter andre skulle hilse på Axel, der nu sluttede sig til os. Så ankom togholdet.

Om aftenen havde vi velkomstmiddag for alle på hotellet. Vi begyndte med et glas

Bohemian Sekt (bøhmisk champagne) MUMS!! (det var ik' sidste gang, vi drak det!). Så fik vi suppe. Den smagte ik' af så meget. Derefter en hovedret, som muligvis var kalkun, og så sluttede vi af med kaffe og dertil et fad kager, hvis farveorgie ikke lader sig beskrive. Referenten smagte på to forskellige. De smagte stort set ens: sødt! Så var vi nogle, der havde overskud til en lille aftentur i byen. Vi masede op ad en lille mørk sti til kirken og så hen til en gammel borg fra 1300-tallet og så ned ad små trappegader tilbage til hotellet.

Birthe

Søndag 25. juni

Første morgen i Vimperk, var morgenmaden god? Det var den! Efter 'lodtrækning' endte Lissy, Verner og undertegnede i et lille meget behageligt team. Efter et kig på kortet var vi ikke i tvivl, bjergbyen Kasperske Horg (ca. 1100 meter) blev sigtekornet bl.a. fordi det

meste af vejen var en marguerit rute. Vi skulle dog lige lidt op ad først plus div. senere, mange højdemeter, det gik selv med nye pedaler, efter den gamle var knækket.

Jeg skal love for vi ikke blev skuffet, den ene udsigt efter den anden gjorde os næsten rundtosset - mest at alt kort før 'mål' hvor en udsigt gennem dale og bjerge ca. 30-40 km ind Tyskland satte prikken over i'et. Da vi så mørke skyer komme imod os (med lyd på) syntes vi det var tid at returnere. Det lykkedes at komme helt hjem blot med nogle få dryp først velplaceret under en stor parasol og en næsten lige så stor is, fik vi noget kraftig regn. Om aftenen efter vi havde fået vand i hovedet gik turen til et af de gode spisesteder. Vi var en del af en firekløver. Lissy, Verner, Aksel og Finn K. og vi mødte en del andre sultne 'kløvere'. Senere kunne vi så godt møtte finde vores seng. Godnat og tak for en god dag!

Lissy og Finn

Mandag 26. juni

Fra Vimperk med tog til Kubova Hut. Derfra vandring til Boubin og videre til Vimperk. Op kl. 06.25. Et kig ud ad vinduet bekræftede at en ny flot solskinsdag ventede. På med tøj og faktor 30. Ned i SPAR efter brød, ost, pølse m.m. Efter hurtig morgenmad på Hotel Vltava var vi allerede kl. 08.10 på vej til Vimperk togstation for at nå afgang kl. 08.42.

Vi var 20 turcyklister, der ville med til Kubova Hut, Tjekkiets højeste beliggende togstation i ca. 1000m's højde. Derfra vandrede nogle direkte mod Vimperk, mens hovedparten først ønskede at gå til Böhmerwalds højeste punkt Boubin, 1362m over havet.

Jytte og jeg (Berthel) var blandt sidstnævnte, og efter 4½km's gåtur gennem venlig fyrretræsskov nåede vi toppen og entrede det 25 m høje trætårn, der bød på en flot udsigt. Det var tydeligt, at vi befandt os ved et godt besøgt turistmål, idet stierne nær toppen var meget slidte. Opstigningen og det varme vejr indbød til en slapperpause med forplejning og hjemmelavet slænsnaps, før det atter gik mod Vimperk ca. 11 km borte.

Vi var nu 10 turcyklister, der fulgtes nedad. Efter kort tid lod Jytte og jeg de andre 8 "støjsendere" gå videre, mens vi satte os i græsset med mad og drikke i selskab med fugle, -sang og lette kølige briser. Vi nød livet og iagttog naturen. En drossel var stærkt utilfreds og kredsede støjende omkring os med guf i næbbet. Vi befandt os for tæt på reden. Nuvel vi pakkede og fortsatte ad den velafmærkede rute.

Det trak op med vældige sorte skyer i gåretningen, og vi lagde råd for det tilfælde, at uvejret skulle bryde løs. Senere mødte vi igen de andre 8, der lå henslængte i skyggen af et stort træ, flere af kvinderne godt nassede i rumpen af harpiks. Ikke så snart var de truende tordenskyer drevet forbi, før Johan kom spurtende. Han havde taget toget 2 t senere fra Vimperk og havde ellers tilbagelagt samme rute som vi. Alle 11 nåede vi

Vimperk og hotel Vltava kl. 15 efter at have tilbagelagt 15½ km.

Efter et dejligt bad og et par timers afslapning var vi klar til dagens sidste udfordring: aftensmaden. Vi gik atter til restaurant APET. Men ak – vor positive omtale havde medført en invasion af turcyklister – 19 i alt. Den unge dame på stedet kæmpede en brav kamp for at få alle ender til at nå sammen, men kunne dog ikke gøre så meget ved køkkenets lange ventetider. Det vigtigste var dog at maden smagte, og alle blev mætte. Selv fik vi røget gris m. knødel og spinat og kylling med rosmarin. Dertil ØL i store krus.

Jytte og Berthel

**Tirsdag 27. juni
(Johans lille tur 40 km)**

Denne dag havde Johan kun lyst til at køre en lille prøvetur op til Vltavas udspring, som vi skulle køre næste dag. Der var kun Knud, Erik og Johan der havde mod på den tur. Som sagt kørte vi op ad vej 145, der stiger ca. 5%, ca. 4 km. Og vi drejer af på vej 168, der havde stigninger på 8 %. Nedkørslen ender med at vejen går til højre og venstre.

Efter lidt kiggen på kort, det lille kort Johan havde med, kørte vi mod Horska Kvilda. Der stødte vi på en lille restaurant, hvor vi skulle have en cola, men de havde også nogle dejlige solbærsmutter som jeg ikke kunne stå for, så jeg måtte op med læderet. Vi kørte så mod Filipova Hot og videre mod Kvilda. Nede i Kvilda, kørte vi så mod vores mål, kilden som lå ganske højt oppe, det højeste vi havde været på cykel ca. 1200 m/oh.

Vi fik kæmpet os op til kilden og taget et par foto. Der fra skulle der kun køres ganske kort, men der var kun to hjulspor så det mente vi ikke kunne være rigtigt. Vi fortsatte lige ud og kom på et tidspunkt på en grussti der bare gik op og op. På toppen kunne vi se en masse grantræer, der så ud som de var gået ud eller der havde været brand i dem, det så lidt skræmmende ud. Nå, men vi trillede videre ned ad grusstien og for enden af bakken kom en vej der gik til venstre, som Johan mente vi skulle ud af, selvom han ikke var sikker. Den gik først ned og så op, så man kunne se at det

var en grussti med store sten, der ikke var den bedste vej. På et tidspunkt kom der en bil og kørte forbi os, så vi tænkte at det måtte være den rigtige vej, men lige pludselig kom den tilbage. Nå, men vi fortsatte for at konstatere at vejen endte blindt, så nu måtte Johan bruge solen for at finde ud af hvilken retning vi skulle. Vi kørte tilbage ad samme vej i 30 graders varme og fortsatte ad grusstien og kort efter kom vi på asfalt igen.

Vi foresatte mod Modrava, hvor vi spiste en god middag. Så videre mod Filipova Hut dernæst Kvilda-Borova Lada for at prøve en smutvej til Vimperk, men for det første viste det sig, at det var en dårlig vej, og så var der stigninger mellem 10% -14%, så det var lidt sejt at træde til sidst. Nå, men vi nåede da Vimperk, hvor Knud tog røven på mig i spurten; som sagt den kloge narre den mindre kloge. 80 km blev det til den dag.

Erik

Tirsdag 27. juni

Dagen før havde hele gruppen været på vandretur fra Kubova Hut til toppen af Boubin. Derfor foreslog assisterende turløder Flemming, at vi skulle tage en vandretur mere. Deltagerantallet var begrænset til ATF, Hans og Søren. Vi gik direkte fra Vimperk mod syd og mistede hurtigt stierne; vi gik efter solen gennem terrænet. Da vi mødte stierne igen, kom vi til noget, som bliver kaldt Forsoningsalleen. Langs alleen er der skiftevis plantet ege- og lindetræer. Starten af alleen er markeret med et stenmonument og en trætavle med inskriptionen Pax Vorbis og billedet af en fredsel.

Frokosten blev indtaget ved et overdækket bord med bænke nær et vandingstrug, som kun gav meget lidt vand; men det klarede ATF, inden vi gik videre mod Kubova Hut. Efter K H videre ned mod Vimperk blev terrænet mere mudret, så Hans fik jogget sine løbesko i en mudderpøl. Sidste del af turen var på landevej bortset fra, at Hans ville forcere nogle bjørnekloer, så vi skulle høre på hans jamren hele aftenen, fordi det prikkede i begge ben. Ved den senere aftensmad mente Pauli, at det nok var hans sidste måltid, og

han ville gerne overtage H A's cykel billigt. Samlet turlængde blev på ca. 25 km.

Søren Chr. Jensen

Onsdag 28. juni

Det måtte jo komme før eller siden, første regnvejrsdag – og uorden i geledderne var stor. Der var vidt forskellige opfattelser af at blive hjemme, evt. vende om eller afkorte turen. Der kom alligevel en del hold af sted. Jess og jeg kørte som sædvanlig med Michael, Knud Hansen, Erik og Johan.

Efter 20 km med let småregn/tæt tåge holdt vi i Kasperske Hory en cafepause med **varm** chokolade og overvejede situationen. Luften var kølig, 15 grader, men det regnede kun let og vi besluttede os for at afkorte turen lidt, så vi forsat fik en flot tur ud af det op langs floden Otava. Ind imellem blev skyen meget tæt. I Kvilda spiste vi frokost og mødte her Peder, Toni og Jytte. Restauranten var sjovt udsmykket med "spindelvæv" i loftet, lamper udformet som korsedderkopper, gulv-mosaikker som insekter, og barstole med stellet udformet som cykler, udstoppede fugle mm. Inden vi kørte hjem fra Kvilda foretog vi et raid på sportsforretningen. Med fyldte rygsække, som en anden dromedar, var nedkørslen til Vimperk ikke noget problem. Hele dagen blev kørt på gode veje.

Lene og Jess

Torsdag 29. juni

Jytte, Berthel, Toni og Peder beslutter at køre med tog sammen med hovedfeltet til Strakonice. Da vi vil vandre i det flotte landskab, undlader vi at tage cykler med, men er udstyret med kikkerter for at se på fugle og hvad der ellers dukker op. Strakonice er meget større end Vimperk, så vi går til centrum for at se lidt af byen og købe ind til frokost.

Der er mange fine facader og udsmykkede gavle. Ved floden ligger en gammel fæstning med tårn, som vi går forbi på den røde rute vi har valgt. Små fine huse på høje sokler og nyttehaver med opstammede frugtbuske, i baggrunden industri i store faldefærdige bygninger. Vi følger floden som strømmer imod os på skiftevis højre og venstre side, indtil stien forsvinder i en bæk. Den markerede rute ledes nu op i landskabet med en dejlig udsigt, som vi ellers ville være gået glip af, så dejlig at vi spiser frokost her (en musvåge dukker op). På vores videre færd forsvinder de røde markeringer, som vi ser efter med vores kikkerter, til gengæld dukker

en rødrygget tornskade op, men da den vælger flere steder kan vi ikke bruge den som vejleder. Jytte og Toni studerer kortet og vi søger til nærmeste by for at få et godt udgangspunkt. En lærkefalk er i luften. Den røde sti starter igen, det tegner godt. Pludselig ser vi en flagermus (midt på dagen!!) ved en lille sø og et gammelt stort piletræ ca. 4-5 m i omkreds.

Nu skal vi igen kikke langt efter røde mærker, som forsvinder i vegetationen (mandshøje brændenælder). Vi får øje på det røde mærke på et træ og må forcere stadset, efter nogle betænkeligheder dukker en meget brugbar sti op og vi får selskab af en vibe. Nu begynder det at regne og vi går i raskt trav til den nærmeste station (trinbræt), hvor vi kan sidde i læ og få en lille en til halsen, imens vi venter på toget, som kommer præcist!!!! Da vi kommer hjem, hører vi at de der valgte at cykle var blevet våde til skindet, da de måtte forcere meget vand i 3-4 timer. Efter et bad beholder vi badesandalerne på og tager også alt regntøjet frem for at gå i byen at spise. Atter en god dag i Tjekkiet.

Peder

Fredag 30. juni

I dag er, om man så må sige, både ”Dagen derpå” og ”Dagen før”! ”Dagen derpå”, fordi det jo var den 29. juni i går, hvor dagens overskrift var: ”Cykling kun tilladt i forbindelse med redningsvest!” Med tog til Strakonice og hjem på cykel i øsende regnvejr! Ja, og ”Dagen før”, for i morgen er jo hjemrejsedag!

Klokken er 7.00 om morgenen og min mobiltelefon vækker mig! Efter gårsdagens voldsomme regnvejr (nærmest en ”Syndflod light”) ligner hotelværelset en ombygget tørrestue. I højre vindue hænger min gule cykeljakke, på radiatoren ligger cykelhandskerne og Coolmax strømperne, i venstre vindue har vi så cykelbukserne med vrangen udad og nogle af Margiths ting og på venstre radiator cykeltrøjen. Ved siden af Margith’s tomme vinflaske under skrivebordet, mine kun 14 dage gamle vandresko med Vibram-sål. Til min store forbavselse hænger disse (skoene) efter 4½ times konstant og særdeles kraftig bøhmisk regnvejr stadigvæk sammen og er ikke gået op i limningerne eller syningerne. Et svagt håb breder sig, at de måske alligevel overlever regnvejrsturen fra Strakonice til Vimperk, en tur på 30 km som kom op på 65 km, da vi ikke altid kunne finde vej, men til gengæld fik et glimrende kendskab til området!

Efter disse refleksioner skal vi jo stå op! Jeg starter morgentoiletet med at børste tænderne, plomberne og kronerne. Morgen vasken resulterer selvfølgelig i pjaskvåde underbukser, fordi der mangler en udløbs tud på vandhanen og vandet bare plasker 40 cm længere ned i håndvasken og sprøjter ud over det hele.

Så er der tid til at kigge på det bøhmiske vejr og dagens overskrift kan kun lyde: ”Det er ikke cykelvejr i dag, fordi det slet ikke regner!” Tak for en dejlig tur!

Helmut

**Lørdag 1. juli
Hjemrejse**

Vi kom desværre lidt sent af sted fra hotel Vtlava i Vimperk, så chaufførerne måtte bruge 25 min. på at få vendt cykeltrailer og bus, så vi kunne få koblet traileren korrekt på bussen, og dernæst komme ud af den smalle gård. Godt stykke arbejde.

Vi kom 15 min. for sent til kl. 17-færgen i Rostock, og kom derfor først med 19-færgen, men pyt, der var en fristende Border shop, så tiden gik hurtigt, ligesom vi nød det lune vejr igen.

”Oh, mit stativ”, sagde Finn Gormsen, da vi havde kørt en stykke tid i bussen, han havde glemt sit nyere stativ til fotoapparatet i Vimperk, troede han! Men lidt senere dukkede det op i bussen og Gormsen var lykkelig. Af bar glæde gav han en omgang øl til os alle i varmen. Tak til Johan og partnere for endnu en fin turcyklisttur.

Margith Møller

Bemærk:

Alle fotos fra Böhmen er uden fotograf navn, da billederne stammer fra CD rommerne fra billedeaftenen og de var uden navne næsten alle sammen.

Redaktøren

Romelestugan

Fra vandrehjem til konferencehotel

En lille beretning fra et af turcyklisternes populære weekend mål i en længere årrække, startende i 1984 og på programmet frem til slutningen af 1990`erne, da stedet blev afregistreret som vandrehjem under S.T.F. I starten var der tale om virkeligt spartanske forhold med gammeldags lokum og en udendørs vandhane med koldt vand som eneste vaskemulighed. Det hele lå dog meget smukt på en 175 m ”knold” med vid udsigt til alle sider og opført med stor respekt for det omgivende landskab.

Her var plads til 12 personer fordelt på 2 soverum samt 2 personer i en lille hytte kaldet ”Holken”. Her boede en del mus i forvejen, så man var aldrig helt alene. Senere blev stedet udbygget med 3 stk. 4 pers. hytter samt indendørs badefaciliteter med varmt vand i hovedbygningen. Her var også stedets køkken, og en utrolig hyggelig pejsestue med en uovertruffen udsigt. Det udendørs lokum blev dog aldrig ændret. Efter ombygningerne var der mulighed for at huse 22 personer, men turcyklisterne har dog været oppe på at være 27 personer på stedet men da var der også nogle der lå i telt og enkelte der sov i det nærvæd liggende vindskytt.

Stedets værter vartede os op med dejlig aftensmad (og de sørgede sørme for at der var mulighed for vin til) et herligt morgenbord og for det meste fik vi også stillet aftenskafe med kager frem i pejsestuen, som vi selv tog vare på efter at værtsparet var kørt hjem. Det er blevet til mange betagende solnedgange på bænken udenfor og hyggelige pejseaftener med kaffe til at runde natten af med. En sjov detalje var at når det ikke havde regnet i en periode var der ikke mere vand i cisternerne og det stedlige brandvæsen rykkede ud for at fylde tankene op.

Nå – men nu var det så lige at Lene og jeg var på de kanter og lige ville se til at det hele lå der endnu. Selv om vi godt vidste at stedet ikke mere blev drevet under den Svenske vandrehjems organisation, men i privat regi havde vi dog ikke regnet med det syn der

mødte os. Alt så tilsyneladende helt normalt ud da vi trillede ind på de sidste kilometer grusvej op mod toppen, træerne var dog blevet noget højere. Men da vi havde parkeret bilen på den lille plads der ligger lige inden den sidste meget stejle stigning kunne vi se at det hele havde været gravet op og der var kloak- dæksler flere steder på vejen op.

Synet der åbenbarede sig da vi nåede igennem det tætte buskads var virkelig fælt. Hele toppen var plastret til med nogle mastodont hytter, sikkert med alle faciliteter og alle de gamle hytter var væk, den gamle fløj var blevet forlænget og forsynet med en pompøs indgangs portal af Amerikansk tilsnit, den var dog ikke helt færdig da den gamle sovefløj endnu var ganske intakt. Men det allerværste var at et 2 etagers konferencehotel, med spa bad forstås, var under opførelse, og skulle formentlig holdes i den samme noget aparte farve og det et sted hvor svenskrød har været eneste kontrast til den grønne natur. Et ganske dominerende bygningsværk på dette naturskønne sted og helt uforståeligt at der er givet tilladelse til en sådan forandring.

Det gamle vindskytt med gril og bålsted ligger stadig lige bag ved og ser ud som det plejer så jeg går ud fra at stedet stadig fungerer som overnatningssted på Skåneleden. Ret beset kan jeg naturligvis godt se at det sikkert bliver et attraktivt sted at holde kurser og mindre konferencer, med alle moderne faciliteter, med en fantastisk udsigt fra den nye hotelfløj, med mange aktivitets muligheder og med pragtfulde vandreture igennem klippeslugten og over til Romeleklint, som vi har vandret så mange gange. Men det bliver aldrig så romantisk og pittoresk som i gamle dage.

Vi sluttede den lidet opmuntrende besigtigelse af med demonstrativt at sætte os på det gamle udsigtspunkt med ryggen til rædslerne og blikket mod vest og tænke tilbage på alle de gode cykel venner vi her har siddet sammen med og betragtet solnedgangen. Vemodigt – nåe ja men intet er statisk og verden er stadig fyldt med nye mål og muligheder og det gør det ikke ringere at man har en masse gode minder med i bagagen.

Jan

Romelestugan

TURREFERATER

Söderåsen (1)

Lørdag 22. juli

Til denne udflugt, hvor Jess var boss, havde Peter Kare plus Jess&Michael (på tandem) valgt at cykle til Helsingør, medens resten nemlig Erik C., Lene Boje, Bert, Hofgart og jeg brugte andre hjælpemidler. Vejret skiftede fra sol til gråvejrl kl. 08.40 og holdt sig konstant gråt indtil eftermiddagskaffen hos Lotta på Åsen, men så blev det sol resten af dagen. Vi nåede altså ikke at blive stegt.

Vi krydsede åsen 3½ gange, den halve ved Kärreberga med mindre højde, og steg i alt 1060 højdemeter i Sverige og passerede Stenestad med kirken og vandhanerne 3 gange. Den mest spændende del af ruten var den nord for en linie Ljungbyhed-Kärreberga, hvor grusvej forekom, men hvor kun de færreste af os før havde været.

Frokosten blev indtaget på en brændestabel i skoven, hvor et par af deltagerne var attraktive for nogle fluer, og hvor Erik fandt en stol med pude at sidde på. Gruppen var homogen, og man ventede pænt på hinanden efter de store stigninger, men behøvede ikke vente længe. Bert havde fået moderniseret sin røde racer, så det ville noget, og jeg havde endelig taget springet fra 47/52 til 42/52 foran, hvilket lige gav det sidste pift ved stejlere stigninger og var nemt at udføre mekanisk.

Peter påstod, han først ville drikke alkohol efter kl. 17, og det løfte var jo ikke svært at overholde. Hjem med færgen kl. 18.10 til meddelelsen om, at Carlos Sastre ikke fik podieplads i Tour de France. Godt vi ikke så TV. Det lækre aftenvejr og den formodet uregelmæssige toggang inspirerede tandemmen, Lene og mig til et "Strandvejsskud" og Bert til noget nær det samme.

Tak til Jess. Turen var fin og har givet mig inspiration til en helt ny slags åsetur næste år med indbygget fleksibilitet.

Johan

Søderåsen (2)

Lørdag 22. juli

En solo cyklist og turlederen med Michael på tandem startede turen ved Tuborg, en kørte i bil til Helsingør, og fire mødtes på Hovedbanegården for at tage med toget.

Jess havde fundet en snørklet vej ud af Hälsingborg og derefter gik det i raskt tempo mod Söderåsen. Vejret var overskyet, men tørt og ganske lunt alligevel. Efter at have kørt op på Åsen første gang, holdt vi en frokostpause på en stabel træstammer i skoven.

Derefter kørte vi ned i det flade land for atter at køre op på Åsen til kaffe og vafler med multebærsyltetøj og flødeskum hos Lotta. Efter en god kaffepause kørte vi atter ned fra Åsen for at køre op over den en sidste gang inden vi atter kørte mod Hälsingborg. Jess havde sørget for at vi passerede Stenestad ved hver krydsning af Åsen, så vi kunne tanke op med dejligt køligt vand ved kirken. Mens vi drak kaffe hos Lotta klarede vejret op, så vi havde solskin på hele hjemturen.

Tilbage i Helsingør deltes vi til hjemturen. Vi var fem der cyklede hjem. Jeg valgte mit eget tempo, så jeg havde det fint, da jeg kom hjem efter en cykeldag, hvor jeg havde cyklet 191 km heraf de 139 km i Sverige.

Sådan en tur, hvor vi både cykler over og på langs med Söderåsen giver et indtryk af en natur og et landskab (vi så et par kredsende glenter) vi ikke kan opleve i Danmark, og alligevel er det kun en god dagstur på cykel, så alt i alt en meget fin cykeltur, der sagtens tåler gentagelse.

*Agterlanternen
Bert Due Jensen*

Lotta på åsen

Tisvildeleje Søndag 30. juli

'there are nine million bicycles in Beijing that's a fact!'hmm! - det er godt nok noget af en cykelklub. Og så er den lokal!

Til sammenligning var vi 14 turcyklister, som mødtes på Hillerød station søndag den 30. juli 2006 for at deltage i Peder's tur til Tisvildeleje. DSB forsinkede et par stykker, som havde dristet sig ind i toget mod Hillerød. Noget med nedfaldne køreledninger.....men flokken blev samlet stille og roligt og kl. 10.45 trillede vi af sted. Vejret var, som det havde været længe efterhånden, dejligt med sol og sommervind i passende mængder. Simpelt skønt at bevæge sig ud i landskabet nordpå i. Snart var vi ved Strødam Enge, hvor vi indtog udsigtstårnet med vidunderligt kig ud over søen. Kikkerterne gik på omgang og både hejre, lappedykker, gråænder blev zoomet ind, alt imens Linda gavmildt delte ud af en flaske morgenbitter. Så var stemningen lagt.

Videre ad stien langs Pøleå til Helsingø og endnu et holdt ved Solbjerg Eng sø med dejligt kig ud over. Solen stod højt og i varmen havde de græssende køer fundet ud af at indtage søen i fodbad til knæene. En smule misundelig - ja, men vi var jo på vej til vores afkøling i Tisvildeleje. Turen fortsatte i passende tempo i dejlige landskaber. Vi

indtog sommerbyen Tisvilde og købte nye væskeforsyninger i det lokale supermarked. Så det sidste stykke vej til bølgerne i Tisvildeleje og naturligvis madpakken. Jeg var nødt til at tage madpakken før bølgerne, andre var nødt til at 'smage' på vandet først. For nogle af os (inkl. mig selv) var dette årets første badetur. Den var værd at vente på, skal jeg love for. Ingen alger eller andet generelt generende. Bare skøøøønt at være badedyr dér.

Vi troede en stund, at vi selv skulle finde hjem, for turlederen var faldet i søvn. Men Peder kom op til overfladen og foreslog kaffe i Tisvilde. Dejlig kaffe fik vi under solparasoller, som duvede i vinden. Hyggelig snakken og total afslapning. Sommer i Danmark, når det er bedst. Så hjemad samme vej baglæns med holdt ved Solbjerg Eng sø, hvor foto er taget. I udkanten af Hillerød var også Peder i tvivl om han var eneste turleder, for Toni havde taget førertrøjen og med Peders stiltiende accept ledte hun os ad villaveje til afslutningsis i Hillerød. En enkelt U-vending skulle der til, men så sad vi igen under viftende parasoller og guffede 'gammeldags' mens snakken gik om løst og fast.

Jeg tænker: 'sådan en dag må ikke få ende. Solen må aldrig gå ned.' Hvor var det bare en dejlig dag!

Mariann Jørgensen

Pause under Tisvildeleje turen

Sydlig Skåne Lørdag 5. august

Jan Bai's 150 km tur havde samlet 7 deltagere, de tre kom i bil til Malmø (Jan + Aksel + Finn K.), resten i tog (Johan + Erik + Knud H. + Peter Kare). Nøjagtigt som for Söderåsturen for 2 uger siden var det gråvejsagtigt til begyndelsen af eftermiddagen og så sol, men hele tiden til sommer cykeldress.

Efter frokost i et velvalgt skovbryn med vid udsigt, en del blæst og enkelte irriterende insekter var der først den ordinære kaffepause i Sjöbo Kaffestuga med kagebuffet. Senere endnu en kaffe- og ispause ved Torup, hvor togholdet sagde farvel til de øvrige og på forunderlig vis helt og ganske alene fandt vejen retur ad cykelstisystemet og nåede Malmø en god bid tid før planlagt. I Malmø blev jeg dog væk fra de øvrige og så dem ikke mere den dag, men det viste sig, vi var i samme tog hjem, så brevduesansen fejler intet. Turen indeholdt længere passager på

grusveje, og på denne tur **var** de altså bare hele tiden de kønneste. Racercykler tager åbenbart ikke skade af tør grusvejskørsel.

Romeleåsen var vi noget i kontakt med, men dens stigninger er ikke så bratte som Söderåsens. Vi siger nu snart farvel til en sommer, der næsten nogle gange har været **for** varm at cykle i, og som i overvældende grad har været præget af den bevægelige arkitektur ved navn kavalergange. Lad os håbe, det ikke gentager sig. Ellers tak til Jan.

Johan

HEINO CYKLER
ALT I
CYKELBEKLÆDNING
KVALITETSCYKLER TIL LAVPRIS

Roskildevej 527, 2605 Brøndby, Tlf. 43 43 22 39
Østerbrogade 158, 2100 Kbh. Ø, Tlf. 39 20 88 77

I samme koncern nu også:

Rolsted cykler:
Gl.Kongevej 88, 1850 Frederiksberg C,
Tlf. 33 21 29 33

Bikebuster:
Hovedvagtsgade 6, 1103 Kbh. K, Tlf.33 93 93 63

AKTIV FERIE og camping i Europa

CYKELFERIE

Frankrig, Tjekkiet og Østrig. Fra hotel til hotel, ud fra campingplads el. på egen hånd.

VANDREFERIE

I Europa. I gruppe eller på egen hånd.

CAMPINGFERIE

Bus: Frankrig, Tjekkiet. Fly: Korsika, Thassos.

KORSIKA og SARDINIEN

Direkte fly til Korsika fra Kastrup 29.5-16.10 og fra Århus 19.6-31.7. Tag cyklen med.

FÆLLESREJSER for singler og familier

Fællesskab om madlavning, cykling og vandring.

Tlf. 86 15 35 99

www.ruby-rejser.dk

Ruby Rejser

RYVANG CYKLER RYVANG CYKLER RYVANG CYKLER RYVANG CYKLER RYVANG CYKLER RYVANG CYKLER RYVANG CYKLER RYVANG CYKLER

Triathlon-specialstien

RYVANG CYKLER og SPORT APS
Hesseløgade 31/Tålingegade 38
2100 København Ø
Tlf. 39 20 73 12 · Telefax 39 20 54 58 · Giror. 6 55 21 53
– kram til kræsne cyklister

RYVANG CYKLER RYVANG CYKLER RYVANG CYKLER RYVANG CYKLER RYVANG CYKLER RYVANG CYKLER RYVANG CYKLER RYVANG CYKLER

TEKNIK & TILBEHØR

Tour de France

For de som har fulgt Tour de France og doping tilfældene er der ikke meget at sige udover at man må håbe at det snart er muligt at fange alle synderne.

Men jeg lagde mærke til Floyd Landis cykel, som kameraerne hyppigt havde i nærbillede, og den var karakteristisk ved et meget tykt bagnarv med nogle store indlagte sorte felter samt en stor markant gul cykel computer. Det viste sig at være et Powertab system, hvor bagnarvet udover de almindelige funktioner og pulsmåler også kan vise hvor hårdt rytteren træder i pedalerne målt i watt. System prisen ligger i nabolaget af kr. 10-11.000. Ved et

skift til reserve cyklen kunne man se at den var tilsvarende udstyret.

Titanium kæde

For de som søger det ultimative fås der også en Connex kæde i titanium. Den vejer såmænd bare 25 g mindre end en almindelig Campagnolo kæde. Men hvor Campagnolo kæden koster ca. kr. 300 så skal man af med omkring kr. 2900,- for titanium kæden og så er den oven i købet mindre slidstærk end en stålkæde. Omregnes merprisen svarer det til ca. kr. 105 pr. sparet gram, så det kræver en virkelig entusiast for at spare på grammene på den måde.

Cykelcomputer - hældningsprocent

Under Tjekkiet turen har det vist været drøftet hvordan i alverden en cykelcomputer måler vejens hældning i procent, men ingen havde svaret selv om der er flere som har sådanne computere af forskellige mærker.

Jeg har selv en Ciclosport HAC 4 (den har ikke færre end 58 funktioner - heraf en del pulsfunktioner samt nogle for anvendelse i forb. med skiløb) og har studeret manualen og set flere redaktionelle omtaler af funktionen af sådan et apparat. Først højdemålingen: Den finder sted ved hjælp af et indbygget barometer der måler lufttrykket, som ændrer sig ved selv ganske små højdeforskelle. Hvis man f.eks. holder computeren i brysthøjde så viser den 40 m, hæver man den op i strakt arm så 41 m, sænker man den ned i gulvhøjde så vises 39 m. Men her er computeren begrænset af at den er indstillet til kun at vise højden i et helt antal meter. I virkeligheden er barometeret i stand til at føle selv højdeændringer ned til en 30-35 cm. Ganske forbløffende!

Men hvad så med hældningsprocenten. Jo, den viser sig først lidt efter man har cyklet et antal meter, og det skyldes at hældningsprocenten ikke er noget der måles; den beregnes af computeren baseret på det antal meter cyklen har tilbagelagt og det antal cm som barometeret undervejs har målt højdeforskellen til. Så "enkelt" er det!

I øvrigt er der netop kommet en ny udgave nemlig Ciclosport HAC 4 Pro. Den er forbedret i form af et større display, større kapacitet for lagrede data (øget fra 64 timer til 120 timer), en smartere styrholder med bajonet lukning, samt ikke mindst et meget letter batteriskift som helt problemløst kan fortages af enhver. Så tidligere fumleri med en lille krydskærvsskruetrækker, 4 bittesmå skruer, diverse små løse fjedre, og et underliggende plastik dæksel som alt skulle fjernes for at kunne lirke batteriet ud hører nu fortiden til.

John M

LIDT OM ALT DET ANDET

Mere Retro stil

Aldrig så snart var sidste nummer af Turcyklisten trykt før et engelsk cykel-tidsskrift havde en test af cykelbukser, og her blev højeste bedømmelse (9 ud af 10) givet til et par top moderne Assos bukser, men i betragtning af den eksorbitante pris af omkring kr. 12-1300 manglede det også bare andet. MEN meget interessant var det også at bemærke at der sørme var et par uldbukser (syet i 6 paneler) med i bedømmelsen og de fik også 9 ud af 10! Så uldbukser fås nu igen, og som trøjer af uld, også i merino uld som er krads og krympefrit. I det aktuelle tilfælde i blandet lidt nylon (4%) så de ikke sidder for løst og selvfølgelig med et moderne 'skind' at sidde på. Pris i England svarende til ca. kr. 800,-. Testerne roste dem højt og betegnede dem som utroligt gode. "En moderne udgave af en gammel klassiker". Se også www.vintagevelos.com

Samme blad havde også en test af cykeltrøjer og her var hele 5 trøjer ud af de 12 testede af uld, enten merino uld eller 'sportwool', begge typer angives at være krads og krympefrit. Så uld synes at være på vej tilbage i hvert fald til brug i en mere afslappet og reklamefri stil som f.eks. turcykling.

John M

CYKELFERIE

Vi har cykeltaskerne, letvægtsteltet
og alt det øvrige udstyr.

Køb ind hos

FRILUFTSLAND

Frederiksborggade 52

1360 København K

Tlf. 33 14 51 50

KLUBMØDER

September: Torsdag d. 14 - almindelig klubaften

Oktober: Torsdag d. 12 -
GENERALFORSAMLING

November: Torsdag d. 9 - almindelig klubaften

December: Torsdag d. 14 - Finn Gormsen viser sommerens lysbilleder. Dertil serveres glögg og æbleskiver.

Indeks

Meddelelse til medlemmerne	2
Turplanlægningsmøde.....	3
Klubtøj.....	3
Kommende ture.....	3
Böhmen turen	5
Romelestugan.....	17
Turreferater	19
Teknik og tilbehør.....	22
Lidt om alt det andet	23
Klubmøder.....	24
Deadline næste blad	24

Klubben er åben for alle som deler glæden ved at cykle – så har vi vakt din interesse er du velkommen til at kikke forbi på en klubaften eller at møde op til en af de annoncerede ture for at se hvad vi egentlig er for nogle. Se i øvrigt også:

www.turcyklisterne.dk

